

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 6 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง หายปวดเพราะปฏิบัติกรรมฐาน
โดย อ.ไร คมคาย

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

หายปวดเพราะปฏิบัติกรรมฐาน

อโร คมคาย

๒๔ เม.ย. ๓๕

ข้าพเจ้าชื่อ **นางอโร คมคาย** อดีตอาจารย์ใหญ่ระดับ ๗ โรงเรียนบางเตือ อำเภอมือง จังหวัดปทุมธานี ปัจจุบันอายุ ๖๐ ปี เรื่องราวของข้าพเจ้ามีดังนี้

เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๘ ขณะที่ข้าพเจ้าเดินทางกลับจากการประชุมประจำเดือน **เกิดมีอาการปวดขาทั้ง ๒ ข้าง ขึ้นมาอย่างรุนแรง**จนไม่สามารถจะก้าวเดินได้ บุตรของข้าพเจ้าต้องรีบตัวไปส่งโรงพยาบาล รักษาตัวอยู่เป็นเวลา ๑ เดือนเต็ม ๆ อาการดีขึ้นนิดหน่อย เวลาเดินจะมีอาการเจ็บไปทั้งตัว ถ้านั่งหรือนอนจะไม่เจ็บ บุตรของข้าพเจ้าพาไปรักษาหลายแห่ง โรงพยาบาลบ้าง หมอจีนหมอแผนโบราณ หมอญี่ปุ่น(ฝังเข็ม) แทบจะกินยาแทนข้าว เป็นอยู่เช่นนี้จนถึงปี ๒๕๓๓ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกข้าพเจ้าปฏิบัติราชการได้ไม่เต็มที่เลย นำรำคาญตัวเอง จึงตัดสินใจลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๓ แล้วไปถือศีลบวชชีพราหมณ์อยู่ ๑๐ วัน

เพื่อนเห็นว่าข้าพเจ้าสนใจทางการทำสมาธิ จึงนำหนังสือของหลวงพ่อบุญมาเจ้าคุณพระภาวนาวิสุทธิคุณมาให้อ่านรวม ๔ เล่ม พร้อมทั้งบรรยายถึงคุณความดีของหลวงพ่อบุญ ความศักดิ์สิทธิ์ของวัดอัมพวันให้ข้าพเจ้าฟัง และชักชวนให้ข้าพเจ้าไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน พร้อมทั้งรับรองว่าข้าพเจ้าต้องอยู่ได้แน่ ๆ เพราะที่อยู่สบายที่ถ่ายสะดวก อาหารก็บริบูรณ์ บุคลากรมี อริยาตย์ดีทุกคน

ตั้งแต่วันหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงให้บุตรพาไปวัดก่อน เพราะยังไม่แน่ใจ ต่อมาจนถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ข้าพเจ้าจึงได้มีโอกาสไปปฏิบัติจริง เนื่องจากบุตรสาวชวนให้ไป แล้วตัวเขาไปบวชพราหมณ์เพื่อแก้บนด้วย แต่ครั้งนี้อยู่ได้เพียง ๔ วัน เพราะลูกสาวลา งานไว้แค่ ๔ วัน

ต่อมาข้าพเจ้าหาโอกาสไปปฏิบัติอีก คือวัน ไป ๒-๓ เดือนก็ไปอยู่เสีย ๗ วัน บางที ๑๐ วันบ้าง ตลอดมาจนถึงปี ๒๕๓๕ นี้ อาการเจ็บปวดหายไปเกือบเป็นปกติ นั่งลุกได้คล่องตัวขึ้น เดินได้ดีและเดินได้ไกล ๆ และเดินได้เหมือนคนปกติ ไม่เดิน กะโผลกกะเผลกเหมือนเมื่อก่อน

ขอเล่าถึงการปฏิบัติสักเล็กน้อย การปฏิบัติกรรมฐานของที่วัดอัมพวันนี้จะเริ่มจากเดินก่อนครึ่งชั่วโมง ใช้ภาวนาว่า ขวาท่างหนอ ซ้ายย่างหนอ หยตหนอ ยืนหนอ กลับหนอ พอครบครึ่งชั่วโมงจะนั่งขัดสมาธิ ขวาทับซ้าย อีกครึ่งชั่วโมง ในวันแรกก็ไป เริ่มปฏิบัติ พอวันที่ ๒ ของการปฏิบัติจะให้เดิน ๑ ชั่วโมง นั่ง ๑ ชั่วโมงสลับกันไป ตามตารางปฏิบัติของทางวัดที่แจกให้ดูเข้าปฏิบัติ ศึกษาให้เข้าใจก่อนปฏิบัติคิดแล้วจะมีเวลาปฏิบัติวันละ ๑๐ ชั่วโมง ข้าพเจ้าอ่านดูครั้งแรกคิดว่าร่างกายของข้าพเจ้าคงไปไม่รอด แต่เมื่อมาถึงแล้วก็จะอดทนทำดู

เพราะหลวงพ่อบุญบอกว่าไม่มีใครปฏิบัติกรรมฐานแล้วตาย ถึงแม้จะปวดเจ็บจนตัวลั่น เหนือทวมตัวก็กัดฟันทนจนครบ ชั่วโมง แต่พอลุกขึ้นยืนเดินรู้สึกตัวเบาขึ้น เดินคล่องขึ้น **ดีกว่าทำกายภาพบำบัดอีก** ข้าพเจ้าเพียงพยายามไปปฏิบัติรวม ๔ ครั้ง ตั้งที่ว่าครั้งละ ๗ วันบ้าง ๑๐ วันบ้าง ๑๒ วันบ้าง จน**ขณะนี้ข้าพเจ้าหายจากโรคเรื้อรังโรครวมนั้นแล้ว** ที่ข้าพเจ้ากล่าวว่าเป็นโรคเรื้อรังโรครวมเพราะขณะที่ข้าพเจ้านั่งสมาธินั้น พอจิตนิ่งจะเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าทำไว้เพราะความขมเมื่อวัยรุ่น ได้ทุกอย่าง เช่น ตั้งจับปลา ตีกบ ตีคางคก ขว้างปลาเปิด โถ่ สนั่น ที่เขามารบกวนในบริเวณบ้าน คือแทนที่จะไล่ไปตี ๆ ก็ใช้ดักตีเขาจับ ๆ บ้างก็ขาหัก ตายไปบ้าง ไม่เคยคิดสงสัยเลย แต่เมื่อโตขึ้นก็ได้เลิกไปนานแล้ว นานจนลืมหมด จนได้มานั่งปฏิบัติจึงปรากฏการณ์ต่าง ๆ ให้เห็นว่า **"ทำกรรมไว้อย่างไรก็ได้รับผลกรรมนั้นแล"** ตามคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อันเป็นคำจริงแท้แน่นอนที่สุดในโลก

ดังนั้นถ้าท่านผู้ใดมีอาการเจ็บปวดป่วยไข้ จนอดทนระอาใจที่จะรักษาแล้ว **จงไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี** ดู เผื่อจะหายโรครออย่างที่ข้าพเจ้าเป็นนี้บ้าง

----- จบ -----